

Што такое кансорцыум?

Рыта СТАХ

“Чуў, што на базе Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі праходзілі мерапрыемствы Генеральнай асамблеі Кансорцыума EIFL. Што гэта такое? Чым яны могуць дапамагчы ў развіцці бібліятэк?”

Юрый Шыш, Мінск.

Пра тое, што значыць само слова кансорцыум, даведнікі пішуць наступнае: гэта форма часовага аб'яднання незалежных прадпрыемстваў і арганізацый з мэтай каардынацыі іх прадпрымальніцкай дзейнасці. У міжнароднай практыцы кансорцыумы ствараюцца для сумеснай барацьбы за атрыманне заказаў. Унутры кансорцыума ролі размяркоўваюцца так, каб кожны ўдзельнік дасягнуў найвышэйшага тэхнічнага ўзроўню пры найменшых выдатках.

Пра тое, якія задачы ставяць перад сабой бібліятэчныя кансорцыумы ды пра Генеральную асамблею EIFL, “ЛіМу” распавялі намеснік дырэктара НББ Таццяна КУЗЬМІНІЧ і каардынатар EIFL у Беларусі Вячаслаў БРЫЧКОЎСКІ.

— Правядзенне такой канферэнцыі ў Мінску азначае прызнанне Беларусі як дзяржавы, якая актыўна працуе ў сусветнай інфармацыйнай прасторы, і таго, што яна інфармацыйна адкрытая.

Міжнародны кансорцыум EIFL аб'ядноўвае кансорцыумы бібліятэк самых розных краін свету і спрыяе пашырэнню ведаў для людзей. Сёння ў нашай краіне ролю кансорцыума выконвае Савет бібліятэк Беларусі па інфармацыйным узаемадзеянні пры НББ. Ён быў арганізаваны ў пачатку 2009 года і прадоўжыў дзейнасць кансорцыума БелЛібНэт, стварэнне якога і далучэнне да міжнароднай дзейнасці

адбылося больш за 10 гадоў таму.

Пад эгідай Савета мы адкрылі віртуальную чыгальную залу НББ для 50 бібліятэк і інфармацыйных цэнтраў нашай краіны. Супрацоўніцтва з міжнародным кансорцыямам дае магчымасць набываць самыя лепшыя электронныя інфармацыйныя рэсурсы з вялікімі скідкамі, у параўнанні з іх коштам — даволі танна. І прапаноўваць гэта нашым бібліятэкам і карыстальнікам з розных рэгіёнаў Беларусі.

Міжнародны кансорцыум перыядычна праводзіць свае асамблеі, на іх збіраюцца прадстаўнікі 45-50 краін свету, папярэднія пасяджэнні праходзілі ў Швецыі, Балгарыі, Егіпце, сёлета — у нас у Беларусі. Больш як 80 чалавек абмяркоўвалі шляхі набывання і распаўсюджвання электронных інфармацыйных рэсурсаў, кірункі дзейнасці бібліятэк у межах інтэлектуальнай уласнасці, а таксама падыходы да стварэння рэсурсаў адкрытага доступу вучэбнага і навукова-даследчага характару і іншыя пытанні, якія цікавяць бібліятэчную супольнасць свету.

Правядзенне Генеральнай Асамблеі важна для той краіны, на тэрыторыі якой яна адбываецца. Па-першае, гэта магчымасць удзельнічаць у ёй не толькі аднаму ці двум прадстаўнікам, а значна большай колькасці. У 2011 годзе ад Беларусі іх было 11. Падчас пасяджэнняў працавала выстава інфармацыйных прадуктаў і паслуг такіх вядучых аграгатаараў інфармацыі, як Burgundy Information Services Ltd; Cambridge University Press; EBRA-RY; Emerald Group Publishing Limited; GALE/Cengage; EBSCO; Institute of Physics Publishing; JSTOR; Nature Publishing Group; OECD; Oxford University Press; Royal Society Publishing; Sage Publications Ltd; Taylor & Francis; Wiley - Blackwell. І для бібліятэчнай супольнасці нашай краіны была вельмі спрыяльная магчымасць звярнуць увагу на спецыфіку сваёй працы з названымі і іншымі базамі даных, правесці перамовы з прадстаўнікамі сусветна вядомых інфармацыйных рэсурсаў. Усё гэта дазволіць бібліятэкам і інфармацыйным цэнтрам нашай краіны забяспечыць беларускіх даследчыкаў, выкладчыкаў, спецыялістаў-практыкаў новай аўтарытэтай інфармацыйнай праз доступ да сусветна вядомых баз дадзеных. А таксама каардынаваць работу з бібліятэкамі іншых краін свету па стварэнні і выкарыстанні якасных навуковых рэсурсаў на бясплатнай аснове, сумесна выпрацаваць прапановы па ўдасканаленні заканадаўчых нормаў аўтарскага права (дарэчы, наш адпаведны беларускі закон у дачыненні да дзейнасці бібліятэк прызнаны адным з самых прагрэсіўных у свеце).